

AKCE VÍKENDU

Krkonoská 70, sobota 8. března

Do závodu, který poprvé před téměř padesáti lety uspořádala skupina horolezců, se mohou přihlásit pětičlenná družstva mužů i žen. „Nikde na světě neexistuje podobný závod založený na soutěžení družstev,“ tvrdí manažer Krkonoské sedmdesátky Martin Petrásek, který také poskytne potřebné informace (telefon: 602 648 221). Celý závod se v polovině devadesátých let výrazně proměnil. Původně běhala desetičlenná družstva a na akci jezdilo několik tisíc závodníků. Už se ale

neběhá po hlavním hřebenu, ale trasu pořadatelé vytyčili ze Špindlerova Mlýna na Hromovku a pak k Bufetu na rozcestí. Odtud potom po takzvaném vnitřním krkonoském hřebeni. Letos pořadatelé počítají s tím, že se závodu zúčastní přibližně tisícovka lidí. Zájemci, kteří chtějí vyrazit na trať dlouhou sedmdesát nebo 23 kilometrů, se mohou do pátku do večera zaregistrovat přímo ve Skiareálu Svatý Petr ve Špindlerově Mlýně. (e-mail: skiareal@skiareal.cz)

www.skiarealspindl.cz

KAM NA LYŽE

Vrchlabí patří mezi nejvýznamnější lyžařské oblasti v České republice. Pochází odtud řada známých sportovců, například běžkyně Blanka Paulů, která byla v sedmdesátých letech českým lyžařským esem.

Výborné podmínky nabízí především **areál v Herlíkovicích** na úpatí hory Žalý. K dispozici je tady sedačková lanovka, čtyři vleky, noční lyžování a lyžařská škola. Lyžaři si tady navíc mohou vybrat svah podle náročnosti. Na své si tady přijdou i opravdu výkonní sportovci, protože některé partie hlavního svahu jsou velmi pěkné. Přímou v areálu je navíc možné si půjčit lyžařské vybavení

v půjčovně Yetti – za sjezdový komplet zaplatíte 130 až 180 korun, snowboard je o pár desetikorun dražší (kontakt: 604/115689, e-mail: michalvit@hotmail.com, **www.herlikovice.cz**)

V okolí je i několik dalších lyžařských možností. Kromě běžkařů, kteří mohou do stopy nastoupit prakticky kdekoli za městem, si milovníci lyžování přijdou na své například na stránkách **Jankova kopce**, v Dolním Dvoře, ve Strážném a na Benecku. Všude je k dispozici několik vleků s velmi slušnými terény. Ti nejnáročnější se samozřejmě mohou vypravit do Špindlerova Mlýna.

→ které město uzavírají, už budete na cestě do přibližně patnáct kilometrů vzdáleného Špindlerova Mlýna sami. Jen vy, vaše kolo nebo auto, řeka Labe plná peřejí a skalnatých skoků a silnice, jež ji lemují.

Pověsti dokonce mluví o tom, že tuhle průrvu vykopal pro řeku Labe sám vládce hor Krakonůš. O tom by nám asi nejvíce pověděla spisovatelka Marie Kubátová, která píše právě o lidech z hor a která je autorkou slavného večerníčku o Trautenberkovi a jeho statku pod Krakonošovými horami.

Kov, dřevo a tkanina

V místě, kde tehdy vládce hor odhodil krumpáč a kousek látky, do něhož si utřel zpoceně čelo, potom vyrostlo město Vrchlabí. „Kov, dřevo a tkanina se tak staly jeho údělem. První kolonisté sem přicházeli již od 13. století. Převážná část obyvatel byly rodiny sklářů, horníků a slévačů,“ píše se v historických materiálech. Později bylo město velmi významné právě díky umění místních hutníků a díky textilnímu průmyslu.

Obyvatelé tohoto města byli zřejmě velmi zruční. Například v době, kdy toto panství patřilo Albrechtovi z Valdštejna, se tady vyráběly zbraně. Tato tradice tady dlouho zůstala a zbraně z Vrchlabí byly údajně jediné, které opouštěly hranice říše. V roce 1853 bylo Vrchlabí povýšeno na svobodné město. „Ve druhé polovině 19. století patřilo Vrchlabí díky svým přádelnám, tkalcovnám, tiskárnám a barvírnám látek mezi nejprůmyslovější střediska Rakousko-Uherska,“ tvrdí kroniky.

Moderní historie města má za sebou také pestrý zástup průmyslových podniků. Velkou pobočku tady měla elektrotechnická společnost Tesla, významnou pozici tady má závod mladoboleslavské Škodovky.

Komfort pod horami

Ti, kdo přijdou do Vrchlabí autem, mohou začít prohlídku města prakticky kdekoli, kde se jim podaří zaparkovat. Pro návštěvníky, kteří zvolí auto-

bus nebo vlak, to bude trochu složitější, ale rozhodně zajímavé. Autobusové nádraží už není v centru města, jak tomu bylo desítky let. To je pro procházku výhodou.

Přímou od nádraží se můžete rozhlédnout po jednom z krkonoských hřebenů. Vpravo uvidíte mohutnou Černou horu, kterou poznáte podle vysílače, nalevo zase dominantní kopec nazývaný Žalý, který nesmí chybět snad na žádné pohlednici s vrchlabskými motivy. Výlet na kopec Žalý je krásný zážitek. Na jednom z jeho vrcholů je krásná kamenná rozhledna.

Do města vás kromě šípek bezpečně zavede právě tento bod. Půjдете-li jeho směrem, vždy dojdete do centra. Na cestě do městského centra se musíme dostat přes řeku. Můžeme si vybrat takovou trasu, abychom přešli po mnoho stovek let starém mostě z pískovcových kvádrů, který bezpečně vydržel několik povodní.

Vše na jedné ulici

Páteří celého města je vlastně jedna ulice. To byla ještě před několika lety velká nevýhoda, protože všichni, kdo mířili do hor, museli projet městem. Hlavně v časech, kdy do této oblasti mířily davy turistů ze spřátelené NDR, nebylo možné přes ulici ani přejít. Městem se totiž proplétal strakatý had tvořený čmoudícími trabanty. Dnes už je to lepší, přestože turistů především z Německa sem stále jezdí mnoho. Trabanty totiž ze silnic téměř vymizely a město se navíc dočkalo obchvatu.

Dnes tedy můžeme vcelku pohodlně dojít hlavní silnicí až na náměstí a potom ještě výš. Těsně pod náměstím už léta stojí malá meteorologická stanice, kde se můžete podívat, zda tlak stoupá nebo klesá a kolik je nebo nad ránem bylo stupňů. Můžete podle těchto informací odhadnout, jaké vás čeká počasí.

A hned za touto zastávkou už můžete zmizet v podloubí, které lemují část náměstí. Srdce města má trochu netypickou podobu. Náměstí totiž není

FOTO: IVO GOLDBACH